

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ 22.12.2007

Κέρλινγκ, με στολή... καράτε

Του Ν. Α. Κωνσταντοπούλου

Οι αθλητές φόρεσαν το καράτε - γκι (έτσι μας είπαν οι γνώστες ότι ονομάζεται η στολή του καράτε), πήραν τη «σκούπα» τους, ανέβηκαν στο «ρινκ» (ο αγωνιστικός χώρος του κέρλινγκ) και άρχισαν να σαρώνουν («σκουπίζουν») τον πάγο, ώστε η τεράστια (συνήθως γρανιτένια) πέτρα να πάει όσο πιο κοντά στην «αφετηρία» (τον στόχο, δηλαδή). Κι αν νομίζετε ότι τρελαθήκαμε, θα κάνετε λάθος. Γιατί στην Ελλάδα το κέρλινγκ, άθλημα που διεξάγεται στον πάγο, το παίζουν αθλητές του καράτε. Και την ομοσπονδία κέρλινγκ (ναι, υπάρχει τέτοια, που στεγάζεται στο ΟΑΚΑ κι έχει, τύποις, πρόεδρο τον κ. Αλέξανδρο Ρίζο, αλλά **στην πραγματικότητα διοικείται από τον πρώην πρόεδρο της ομοσπονδίας καράτε, Γιώργο Γερόλυμπο**), ίδρυσαν τον Ιανουάριο του 2001 είκοσι σωματεία του καράτε. Μάλιστα, για το 2007 η ομοσπονδία επιχορηγήθηκε από το ελληνικό κράτος με 60.000 ευρώ. Κάτι περισσότερο από 20 εκατομμύρια δραχμές, για να μην ξεχνιόμαστε. Για ένα άθλημα, που στην πραγματικότητα δεν υφίσταται στη χώρα. Και μη μας πουν κάποιοι για το 1ο πανελλήνιο πρωτάθλημα, που διεξήχθη, μέσα σε... μία ημέρα, στην Αράχωβα με αθλητές... καρατέκα, από συλλόγους, όπως ο ΑΣ Καράτε «Οι Λέοντες Νέας Σμύρνης», ο ΑΣ Καράτε «Αφθαρτος Μαχητής», ο ΑΣ Καράτε Μοσχάτου κ.ο.κ. Πήραν, μάλιστα, μέρος αθλητές, που, για τ' αθλήματα του πάγου, ανήκουν σε σωματείο, το οποίο δεν είναι μέλος της ομοσπονδίας κέρλινγκ, αλλά των παγοδρομιών (ΕΟΠ).

Η ίδρυση εγκρίθηκε τότε, το 2001, από το αρμόδιο Πρωτοδικείο, η ομοσπονδία, όμως, δεν αναγνωρίστηκε από την πολιτική ηγεσία του αθλητισμού, διότι το άθλημα ανήκε στην ΕΟΠ. Και για το ίδιο άθλημα δεν μπορεί να υπάρχουν σε μία χώρα δύο ομοσπονδίες. Κατά της ίδρυσης της ομοσπονδίας προσέφυγε στο δικαστήριο ο πρώην πρόεδρος της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, Λάμπης Νικολάου. Όμως μετά δεν παρέστη στο δικαστήριο (γιατί, μήπως «τα βρήκε» με τον κ. Γερόλυμπο;) και η ομοσπονδία παρέμεινε υφιστάμενη, όχι, όμως αναγνωρισμένη από τη ΓΓΑ.

Στα τέλη του 2004 κατεβλήθη προσπάθεια από τον τότε υφυπουργό Αθλητισμού, Γιώργο Ορφανό, με τη σύμφωνη γνώμη του προέδρου της ΕΟΠ, Χρήστου Χατζηαθανασίου, να χωριστεί η ΕΟΠ σε πέντε ομοσπονδίες, μία εκ των οποίων θα ήταν του κέρλινγκ, με στόχο να ελεγχθεί ευκολότερα από τη Νέα Δημοκρατία η ΕΟΕ. Η έντονη αντίδραση (κατακραυγή ήταν) πολλών αθλητικών παραγόντων, αλλά και μέσων ενημέρωσης (ανάμεσα σε αυτά και της «Καθημερινής») ήταν άμεση, ο πρόεδρος της ΕΟΕ, Μίνως Κυριακού, συντάσσεται με τους αντιδρώντες, ο κ. Νικολάου προσφεύγει στη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή, η οποία αποδέχεται τη μη αναγνώριση, εκ μέρους της ΕΟΕ, των ομοσπονδιών χόκεϊ σε πάγο, κέρλινγκ, λουτζ και μπόμπσλεϊ/σκέλετον και ο κ. Ορφανός αναγκάζεται να επιστρέψει τις ομοσπονδίες στην ΕΟΠ, αφού ανακάλεσε την άδειά τους.

Επέστρεψε όλες; Όχι. Αυτή του κέρλινγκ, έμεινε ανεξάρτητη. Ποια, όμως; Του 2005 ή του 2001; Η δεύτερη. Πώς έγινε αυτό; Λέγεται εκ λάθους. Όταν, δηλαδή, ο υφυπουργός υπέγραψε την αναγνώριση των τεσσάρων ομοσπονδιών, από λάθος πήρε τον φάκελο εκείνης του 2001 κι έβαλε την υπογραφή του. Χωρίς να δει πού τη βάζει. Έτσι, στην ΕΟΠ επέστρεψαν οι τρεις ομοσπονδίες, προς κατάπληξη της διοίκησής της. Έχει, όμως, και αυτή τις ευθύνες της, αφού αποδέχθηκε να συμπράξει με τον κ. Ορφανό.

Έμεινε, λοιπόν, η ομοσπονδία κέρλινγκ με σωματεία καράτε (υπαρκτά γι' αυτό, αλλά «σφραγίδες» για το άθλημα του πάγου), τα οποία, όπως μαθαίνουμε, δεν έχουν την παγοδρομική αναγνώριση.